

NAPREJ.

Naprej velja
za Ljubljano:
za vse leto 6 gl. — kr. a. v.
za pol leta 3 " 20 " " "
za čet. " 1 " 75 " " "
po pošti:
za vse leto 7 gl. — kr. a. v.
za pol leta 3 " 60 " " "
za čet. " 2 " 5 " " "

Oznanila.
Za navadno tristopno
vrsto se plačuje:
6 kr., ktera se enkrat,
9 " " " dvakrat,
12 " " " trikrat
natisme, večje črke pla-
čujejo po prostoru.
Za vsak tisk mora biti
kolek (štampelj) za 30 kr.
Vredništvo je na starem
trgu hišna št. 15.

Rokopisi se ne vračujejo.

Dopisi naj se blagovoljno frankirajo.

Št. 7.

Ta list izhaja vsak vtorek in petek.

Tečaj I.

Ljubljanski deželni zbor.

20. januarja. Na vrsti je bil najprvo nasvèt o ljubljanskem bolnišči, da bi se dozidalo, ker je mnogo pretesno. Dr. Bleiweis je bil poročevavec v tej zadevi, in dokazal je po številkah, kako je zelo treba prizidka, in da bode dovolj samo toliko prizidati, kolikor svetuje deželni odbor. Govorili so gg.: Guttman, Brolih, Dežman, dr. Toman, Kromer, dr. pl. Wurzbach in baron Apfaltern. G. dr. Zupan je bil poročevavec stavbenih reči, in podpiral je, kolikor je mogel, odborov nasvèt; pa vendar bi se bilo kmalo zgodilo, da bi se bolnišče samo zato ne bilo popravljalo, ker je bila v deželnem zboru táka čudna prikazen, da so bili sicer vsi zborniki zadovoljni, naj se prizida, pa vendar po tri ure dolgem presojevanji niso vzeli nobenega nasveta, kolikor jih je bilo storjenih v zbornici. Na vse zadnje gg. poslanci sami več niso vedeli, kako bi si pomagali, in vzeli so g. Gutmanov nasvèt, ki je tak-le: naj se dozida, kolikor odloči deželni zbor, in 13797 gl. 16 kr. naj se za to vzame iz deželne zaklada. Ta nasvèt je pa, kakor se vidi, ves tisti, kterega je bil naredil sam deželni odbor, le stroškom je g. Guttman pristanvil številko. Videfo se je iz le-té in iz družih sej, da do zdaj gg. poslanci še niso nič prav med seboj zmenjeni. Svetovati je, naj bi za nekoliko minut prenehala seja, predno se glasuje o nasvetih. — Pomenki o hiši za blazne (norce) so se odložili do četrta. — Potem je g. prvosednik baron Codelli zahteval, naj poslušavci gredó iz zbornice. Bral je dopis ljubljanske deželne sodbe, da ima tiskarno tožbo poslanec g. dr. Bleiweis, ker je bil prinesel v 48. listu lanskih „Novic“ nek dopis iz savinske doline. Zakon od 31. oktobra 1861 pa govori, da pri deželnih poslancih mora sodno preiskovanje potrpeti, da seje minejo, ako zbor to dovoli; prosil je tedaj prvosednik, naj zborniki povedó, kaj mislijo o tem? Dr. Bleiweis je pa sam hotel, naj se to javno dožene. Zbor je pritrđil, in zopet so se odprla vrata poslušavcem. Potem je g. dr. Bleiweis bral sestavek, zarad kterega ima tožbo, in rekel je, da je storil, kakor ukazuje čast vsacemu vredniku, da namreč ni hotel ovaditi dopisnika, in da je samo to njegova pregreha. Na to je g. dr. Toman svetoval, naj se preiskava odloži, dokler bode imel deželni zbor seje. Za njim je govoril pl. dr. Wurzbach, da upa deželni zbor od g. dr. Bleiweisa dosti pripomoči, ker je delaven ud, opravka pa v zboru mnogo. Vsako preiskavanje pa toženega človeka moti, in bodi-si on še nedolžnejši; zato je želéti, da se ta reč odloži. Pristanvil je: „moram reči, da sem pravoslovec, in ko bi ta sestavek bil bral, nikdar bi mi ne bilo prišlo na misel krivčiti ga. V vsacem oziru čestim to, kar govore sodbe, torej ne mislim pretresati, ampak le govoril sem, ka-

kor jaz ménim, in tako bi utegnilo meniti dosti pravoslovcev.“ Potem je nasvetoval, naj zbor sóglasno sklene, da se preiskavanje odloži. Vzdignil se je še g. dr. Zupan rekoč: „kar je slavnemu zboru dopisala deželna sodba, to je gotovo vse zbornike zabolélo, ne samo zarad osebe, ktera je zadeta, ampak še mnogo bolj za to, ker nam kaže, v kacem stanji je še pri nas imenovani svobodni tisk, in kako daleč smo še od tega, da bi živeli zares v državi na pravico oprtej. Dokler se bodo sodila pri nas dela, ki zadevajo politiko, po zakonih, kteri so iz poprejšnje sisteme, dotlej se ne more govoriti o svobodi posameznega človeka, o svobodnem tisku in o življenji na pravico oprtem v državi. Tukaj res ne moremo presojevati, v kolicem oziru je le-ta tožba po zakonu; vendar si tudi jaz ne morem kaj, da ne bi se čudil, ker se misli v tem djanji najti prestopok, o kterem govori §. 309 in §. 310 kazenskega zakonika.“ Dokazoval je dalje, da g. dr. Bleiweisa more zadeti samo kaznen od 27. novembra 1859, ki je narejena časopisnim vredništvom in založnikom. — Zbornica je potem sóglasna prijela g. dr. Tomanov nasvèt.

22. januarja. Zadnje seje zapisnik so je nekaj popravil. G. Poslanec Brolih je vprašal, ali se bode glasovalo o g. Kromerjevem nasvetu zarad bolnišča, ker je obveljal g. Guttmanov nasvet? Zbornica je odločila, da to pride kakor samostojen nasvèt na vrsto. Ta nasvet je pa bil: naj se po zadnjih desetletnih stroških preudari, koliko bi za bolnišče plačevalo mesto, koliko dežela, in če bode treba, da se v tej zadevi dogovori z mestno oblaštjo. — Potem je g. Toman g. prvosedniku bar. Codelli-ju podal slovensko vprašanje:

„Pri mnogih prilikah v sejah državnega zbora je državna vlada obetala, da bode zarad vpeljave porotnic (schwurgerichte) vprašala deželnih zborov. Posebno je govorilo pravosodno ministerstvo v tem zmyslu v sejah 2. julija 1861 in 2. maja 1862. Tudi je dalje obljubilo imenovano ministerstvo pred prihodnji državni zbor položiti kazenski red, kteri se ima opirati na sklepe deželnih zborov zarad porotnic. Nova uravnava kazenskega sodišča po ustavnih vodilih je silno važna in potrebna.

Da se bode moglo v prihodnjem državnem zboru posvetovati o kazenskem redu, in tudi, da se ne odlašava vpeljave porotnic, imajo se poprej odločiti deželni zbori o potrebi porotnic. Po vladnih obljubah se je bilo nadjati, da vlada položi pred deželne zборе vprašanje, ki se tiče porotnic. Ker se to pri nas ni zgodilo do zdaj, zato smo v skrbi, da bi deželnemu zboru v mnogih opravilih ne potekel odmerjeni kratki čas, predno pride imenovani nasvet, in stavimo naslednjo vprašanje: kdaj kranjskemu zboru dr-

žavna vlada podá navseta o tem, ali se imajo porotnice vpeljati ali ne?"

V Ljubljani 18. januarja 1863.

Dr. Lovro Toman.
Dr. J. Bleiweis.
Miroslav Vilhar.
Jože Zagorec.
Dr. Jože Suppan.
pl. France Langer.
Nace Klementič.
Lokar.
Janez Kozler.

Ant. Baron Zois.
Ivan Toman, dekan.
M. Koren.
C. pl. Wurzbach.
Gustav grof Auersperg
Mulley
Obreza
Baron Mih. Zois
Jože Rudež.

G. deželni poglavar bar. Schloissnigg je obljubil, da na to odgovori v enej prihodnjih sej. Za tem je prišel na vrsto odborov nasvet o hiši za blazne (norce). Potem je poročevavec v tej zadevi g. dr. Zupan živo popisal, kakošno stanovanje imajo blazni v Ljubljani, ter svetoval, naj se pridruži štajerskeje v Freischlossu pri Gradcu, ker neče v zvezo stopiti koroška dežela. G. dr. Bleiweis je postavil tri nasvete: 1) naj se pripozná, da je blaznom treba nove hiše; 2) da se Kranjska pridruži Štajerskeje, če bode mogoče; 3) naj prevzame deželni odbor dolžnost, da v red spravi to reč. Glasovanje mu je potrdilo. Poslanec g. Brolih se je ustavljal petemu oddelku odborovega nasveta, da bi namreč moralo zadosti služabnikov in vsaj en zdravnik znati popolnoma slovenski; rekel je, da to bi kazalo, kako malo vére imajo Kranjci do štajerskega deželnega odbora, ki bode sam skrbel, da se krivica ne zgodi štajerskim Slovencem, katerih je tretjina v deželi. G. Toman ga je popolnoma vrgel. Potlej se je glasovalo o vsacem nasvetu za-se, kolikor jih je zbornici podal odbor, ki je bil izvoljen za to stvar. Glasovanje potrdi prve štiri nasvete; zadnji pa je govoril dr. Toman, naj se popravi tako-le: „vsaj en zdravnik, pa dovolj služabnikov mora v hiši za blazne znati popolnoma slovenski, in da se posebno Kranjec postavi za enega srednjih zdravnikov, če se kak zmožen za to službo oglasi, sicer pa kak drug Slovenec.“ G. dr. Bleiweis je podpiral ta nasvêt, ker nam je treba duševnih zdravnikov, ki se morejo samo v takej hiši izučiti. Poslanec g. Dežman je govoril, naj se sklene, „da za srednjega zdravnika pride zmožen Kranjec, ako ne bode uže poprej nobenega na tem mestu.“ Glasovanje mu je potrdilo. G. Kromer je dalje svetoval, naj se odborovemu nasvetu pridene 6. oddelek, da vsi dogovorí med našim in štajerskim deželnim odborom obveljajo še le, če jih deželni zbor potrdí. Zbornica je prijela tudi to. — Na koncu je svetoval g. bar. Apfaltern, poročevavec v zadevah srenjskega zakona, da tudi ta reč pride uže denes na vrsto. Glasovanje dovoli, da se bode govorilo samo o prvem vprašanji: „ali imajo veliki zemljaci ostati v srenjskeje zavezi?“ G. bar. Apfaltern je to tako lepo priporočal, da mu je hvala donéla od vseh strani. To vprašanje se je potrdilo soglasno.

Prihodnja seja bode v saboto.

Dopisi.

V Gorici 18. januarja. — Naš deželni zbor se vrlo obnaša. V pervej seji smo se čudili temu, da so nam le v slovenskem in laškem jeziku poslali diplom 20. oktobra, — patent 26. februarja pa vendar tudi v nemščini. Kar so poslušavci z dozdanjih sej lahko posneli, to je, da je popolnoma zmožen svojemu namenu goriški deželni odbor (grof Pace glavar, dr. Deperis, dr. Doljak, dr. Pajer, Winkler.) Da to ni bilo delo za kogar bodi, pokazala so nam splošna poročila, katerih je uže štiri natisnene pole. Pri nas imamo 4—5 opravilskih oddelkov (sekcij); štirje so odločeni deželnej zalogi (oddelek za dominije, poročevavec Doljak, za blago

stare grofije — provincijalni oddelek, poroč. Pajer, za zemljiščne odveze, por. Winkler, in za duhovne ženske osebe); peti pak jo odločen srenjskim stvarém, por. Deperis. Poprej ni vedela živa duša za deželno blago in posestvo; zdaj pa nam je vse odkrilo nekoliko uže samo splošno poročilo, nekoliko pa tudi poznejše razlaganje.

Jako po godi nam je do zdaj bilo dostojno, prav parlamentarno vedenje, katero se kaže pri vsem zboru in posebno pri g. glavarji. Ni moža tako neustrastnega in vsem enako pravičnega, kakor je on, bodi-si v narodnih zadevah, bodi-si v rečéh, ki se tičejo razmér med vlado in deželo. — Govorili so do zdaj le največ gg. Deperis, Doljak, Dottori, Gorjup, Rismondo, Pajer, Visini, Winkler. G. Črnetovi nasvetje v formalih stvaréh so do zdaj še vselej obveljali. Pokazal je v enej poslednih sej, da je še vedno tisti Črne, kateri je bil na Dunaji. Naglo se je oglasil, ko je bil zapazil, da razdeljeni vladni načrtje nimajo slovenske prestave. Glavar je odgovoril na to, da je prav takrat došla prestava osnovanega srenjskega zakona, in da tudi v kratkem utegnejo predstavljene priti vse druge osnove. Tisti dan se je tudi ustavil dr. Rismondo temu, da so nemščino zopet vpeljali v tukajšnjo realko. V enej bodočih sej menda na to odgovori c. komisar; jako radovedni smo, kaj poreče. Zeló važna je bila seja v četrtek 15. dan t. m. Na vrsto je prišla prošnja baronov Codelli-jev, da bi se povikšala obrest neke istine (kapitala), katero je bil njihov preded posodil takratnim stanovom leta 1744. Naši pravoslavci so se možki sukali, da se povikša, in da ne. Slovencem najvažnejše je pa to, da je 16. dan t. m. v seji g. Winkler slovenski govoril, in djanski utrdil obéh jezikov ravnopravnost, ki je v našem deželnem zboru uže pripoznana; tudi je ob enem ponudil tajniku g. dr. Abramam (Slovenu) priliko, pokazati, da mu čista italijanščina teče enako gladko, kakor omikana slovenščina. Moral je namreč na glavarjevo povelje tistim Lahom, ki ne znajo slovenski, v naglici ustno prestaviti Winklerjev govor, ki je svetoval, naj bi zbor zahvalo izrekel g. Andreju Marušiču (učitelju vérstva na gimnazii), ker je brez plačila prestavil zapisnike prve sejne dobe. Vsi zborniki so vstali. Ker uže govorim o zapisnikih, naj povém, da po ravnopravnosti bodo tudi letos hodila sejna poročila na svitlo v italijanskem in slovenskem jeziku. Prestavljaj bode g. Marušič. Kak razloček je med istranskim in goriškim zborom, kar se tika ravnopravnosti! Po praviči se lahko ponašamo, da imamo v zbornici take poštene možé, med kterimi naj Bog ohrani pravičnost in edinost!

Od Sotle. —M— L) Sotla je večini bralcev neznana rečica, ki se izliva v Savo. Ne bila bi imena vredna, ko ne bi ločila Štajerske od trojedine kraljevine. Reka je ozka in plitva, da jo otrok lahko prebrede; pa vendar kak razloček med levim in desnim bregom! Kako hitro se je na unej strani obudila, kako močne korenike je zasadila narodna svoboda! Tukaj pa kako vse dremlje! Uže polovica leta prebivam blizu léne Sotle na slovenskeje meji jugoslovanskega srca; ali kar bi razveselilo moje srce, tega nisem še našel. Med rojenimi Slovenci čujem slovenskega glasa menj, nego sem čul nekđaj v cesarskem, podonavskem mestu. Obrazi sicer so pač slovenski, jezik pa je gosposki, čutje gosposko, t. j. zmes, celó Nemcu težko razumljiva. Politične misli zdanjih časov ne prizadevajo meščanom nemirnih sanj; domače narodno gibanje se ni še primotilo v ozidje starega mesteca. Prikrade se časi tudi k nam kaka godba, in med starimi plesi, med oprášenimi arijami slišimo sem ter tje katero slovensko. Meni srce veselja poskakuje, naši možine pa vleko na uho, vprašaje: iz ktere opere je to? Ali ko bi jim kdo rekel, da so to slovenski glasi,

prestrašili bi se in zatvorili okna in vrata svojih na pol lesenih gradov. Omika v okolici je bela vrana. Kdor pisati umeje, svoje imé čudovito piše, ker ga prav ne zna. Kteri se je navadil nemški krevsati, pri vsakej priliki izkazuje svojo smešno modrost; če ga hočeš razumeti, ne smeš biti samo dober nemški, ampak tudi slovenski jezikoslovec. Slovenska vloga pri sodijah se redko prikaže.

Veči, omikani uradniki sicer ne zavirajo ravnopravnosti, in, kadar se pripeti, prijazno sprejemljejo pisma v narodnem jeziku; ali kar viši dobrega pripravljajo, radi podirajo uradniki niže vrste, katerim so neznane zadnjega časa potrebe, in zato bi radi vlekli birokratičen voz po nekdanjem zarastenem kolovozu. Blagovoljni bralec! morda nevéren čitaš te vrstice; ali premnogo je tudi še družih pokrajin male slovenske zemlje, katere se od le-té ločijo samo po imenu. Obupal bi človek o narodnej bodočnosti, ko bi ne znal, da je drugod uže boljše vreme, in da je nekdanjost bila še mnogo slabša. Tudi tukaj nam je pričakovati boljših, veselejših časov; ali pri nas ide vse le pokojno in počasno; mi napredujemo vedno le za družimi.

V Trstu 19. januarja. — F. — Do zdaj smo imeli v našej čitalnici dve predpustni veselici: „besedi s plesom.“ Pri prvi so se pele pesmi: „Zdravica,“ zbor srbski; „Za Hrvate naše brate,“ zbor slovenski; „Bratri, rozveselme se,“ zbor česki, in „Triglav,“ zbor slovenski; razveselila nas pa sta tudi dva govornika, prvi srbsko poezijo „Tužna Bosna,“ in drugi s slovensko „Slovo od mladosti.“ Govorila sta tako izvrstno, da so ju vsi poslušavci jako hvalili. Pri tej priliki se je očitno pokazalo, da bi tudi pri nas lahko bile „besede“, kakoršne ste imeli večkrat v Ljubljani; nadjamo se, da se to prej ali pozneje zgodi, ker je mnogo naših rodoljubov napravilo tedenske zборе v ta namen, da se urijo v govorjenji. To je lepo in vredno, da se tudi drugod upelje; kajti vsacemu je znano, koliko veljavo imajo dobri govorniki na javne zadeve v ustavnej državi. — Pri drugi veselici so se pele: „Pobratimija,“ zbor slovenski; „Tolažba,“ dvospjev slovenski; „Bratoljubje,“ zbor slovenski in „Složno,“ zbor hrvaški. Pokazalo se je pri teh veselicah, kako dobro napredujejo naši pevci v pevskeje umetnosti, za kar gre hvala posebno pevskeemu učitelju, g. Tušku.

Lehko smelo trdimo, da so kaj dobro izpeljali vse pesmi; prvo in poslednjo, ne le pri prvi ampak tudi pri drugi veselici, gotovo prav izvrstno. Poslušaje poleg družih večkrat tudi Jenkove pesmi, prepričali smo se, da Jenko ni skladavec kar si bodi, ampak pravi umetnik. Vse njegove pesmi so jako izvirne, smelo krepke in vendar nežnih čutov polne, zato pa tudi imajo toliko moč do človeškega srca; iz njih veje čist slovanski značaj. —

Iz Poreča nam dohajajo žalostne vesti. Res je, da nismo veliko od tamkajšnega deželnega zbora pričakovali, ker znamo precj dobro gospodo, ki v njem sedi. Ali osupnili smo, ko je glasoval tudi g. Klinkowström, cesarski namestnik in deželni poslanec, zoper nasvèt g. Poreškega vladike: naj se zapisniki deželnega zbora prestavijo v slovanski jezik. Glas je počil, da se je g. Klinkowström svojim volilecem zahvalil v slovanski spisanem listu zatò, ker so ga volili; pa naj bode v tem kaj resnice, ali ne, mi se naslanjamo le na njegov govor, ktereja je govoril takrat, ko se je deželni zbor začel, obetaje, da bode delal v blagost deželi. Pač res, ako ktereje deželi, treba blagosti ubogej Istri! Pisatelj teh vrst je v Istri marsikaj videl, in zdi se mu, da je dolžan svoje prepričanje javno izreči, da blagosti v deželo ne bode, dokler bode deželni zbor Slovincu vrata za seboj zapiral. Slovanov je v Istri veliko več od Lahov, uni so tam starodavni prebi-

vavci, ti poznejši naseljenci. Od kod tedaj to čudo, da je deželni zbor odprt le Lahu, Slovanu pa zaprt? Ali svitli vladar ni dal ustave Slovanu, ampak le Lahu? Naj odgovori na to tistih 19 deželnih poslancev, ki so glasovali zoper imenovani nasvèt. S tacim ravnanjem se ne uvede sreča in blagost v deželo; njej prisijó le tedaj boljši časi, kadar bodo vsi deželni poslanci z enako ljubeznijo objeli vso deželo, Slovane in Lahe, in neutrudljivo in vestno spolnovali svete dolžnosti, katere prevzame vsak deželni poslanec v zbornici.

Istra ima obilo potreb, obilo napak, obilo žaljev in ran! Ljudska omika, za katero se je preblagi Stadion toliko prizadeval, umeknila se je ž njim vred. Tu ima deželni zbor težek posel in sveto dolžnost. Naj ne bode enostransk in strasten, ampak na vse strani pravičen.

Zemljiščne knjige so deželi velika potreba, da se odrtnikom raztrgajo mreže, v katere ubozeja kmeta lové; da se nehajo pokončavati zadolžena zemljišča in gozdje, uže zdaj zeló redki. Posebna dobrota bi bila banka, ali vsaj hranilnica, ki bi kmetu v zadregi denar posojevala. Gospodarstvo je na najnižji stopinji, ker kmet nima v tem nikacega poduka, nikacega izgleda. Bolj izobraženi ljudje se s kmetijstvom ne pečajo, pripuščajo obdelovanje kmetu, politikujejo in ljubijo svoj „dolce far niente.“ Veliko skrb zahteva obrtnija; morska sol in svila bi lahko dajali deželi veliko obilniše dobičke od teh, katere sti dajali do zdaj. Vse to in še mnogo družega ima deželni zbor v rokah; na njem je, da pomore, kolikor mu je mogoče; pomagati pa more le tedaj, ako ne bode razločka delal med Lahi in Slovani; ako mu ne bode veljala Istra samo za „paese italiano.“

Važnejše dogodbe.

Avstrija. Pravijo da med ogersko dvorno pisalnico in državnim ministerstvom zopet ni vse gladko. Minister Schmerling hoče patent 26. februarja, Forgach pa leto 1847.

— Govori se, da g. Hein pravosodnega ministerstva ne prevzame, če ne bodo ministri odgovorni.

— „Tagespost“ piše, da novi tiskarni zakon pride v malo dnevih na svitlo.

— „Diavoletto“ piše, da pojde državni minister g. Schmerling v začetku februarja na Benečansko, ker tedaj se ima razglasiti Benečii novi zakon.

— Pišejo, da je izvoljen za svetovavca tržáških učilnic g. dr. Klun, profesor na trgovinskeje akademii na Dunaji. Zna vse tri jezike: slovanskega, nemškega in laškega.

Dunaj. Poslanstvo iz Reselnovega rojstvenega mesta Hrudima je 17. dan t. m. prišlo na Dunaj. Poslani so gg.: župan Klimež, mestna svetovavca Jirout in Kosejk, meščani Salášek, Neuman, Tuma in brata po imenu Galat. Sprejel jih je na kolodvoru Reselnov sin z enim udom Reselnovega odbora.

Njegov spominek se je odkril 18. dan t. m. dopoldne. Vse polno ljudi je bilo prišlo gledat. Pred spominkom so bili ministri, mestni župan, Reselnov odbor, hrudimski poslanci v narodnej opravi, srenjsko svetovavstvo in drugi vojni in deželski prvaki. Okoli spominka so stali stéznji (árbila) z belo-rudečimi in črno-rumenimi prapori, nad vsimi pa sta vihrala dva črno-rudeče-rumena. Čudno se mora zdeti, da je nemška barva dobila pri tej svečanosti tako veljavo! Banda je igrala: „was ist des Deutschen vaterland.“ Slišali smo, če se prav opominjamo, da je bil Resel Čeh, in da se njegove rodovine imé v starih zapisnicah še nahaja po

slovanski, namreč: Konjiček. Radovedni smo, kaj o tem povedó češki časopisi. —

Slovenska. — Ljubljana. V pondeljek (16. dan t. m.) je bila pri sv. Krištofu slovesna črna maša po Jožefu Réselnu, ki je tu umrl med potom v Trst, in počiva na ljubljanskem pokopališči. Iznasel je prvi, kako Arhimédov viják (šraf) rabi pri ladijah. — Te dni je prišla na svitlo „Bohinjska popotnica“, poklonil dr. Lovru Tomanu Dragotin Krištof, učitelj na Bohinjskej Bistrici. — V četrtek (22. dan t. m.) ob pol enajstih dopoldne je bil potres.

Trst. Vredniku časnika „Tempo“ Antonu Antoncu je dovoljeno, da sme prepustiti vredovanje tega lista svojemu bratu Ivanu Antoncu.

Koroška. Dr. Burger je v deželnem zboru bral poročila o deželnih dobrotnih napravah, in zborniki so vse odborove nasvete sóglasno prijeli. Opomniti je, da je odbor sklenil, naj deželni zbor dá zahvalo Nj. Veličanstvu, ker je pol dohodka péte dobrotne loterije (okoli 135000 gld.) poklonilo, da bi se zidala hiša gluhoómim (gluhim in mutastim), in splošna hiša blaznom (norcem) štajerske, kranjske in koroške dežele; pri tej priliki pa naj se prosi, da bi Koroška smela sama za-se zidati blaznom hišo, pa da Nj. Veličanstvo blagovoljno odloči, koliko poklonjenega darila bi potem spadlo na koroško deželo.

Trojedina kraljevina. Piše se, da je v Reki župan 10. dan t. m. bil zbral mestne veljake. Sklenili so, naj se naredi železnica od sv. Petra na Krasu do Reke, in da mesto pomore z novci; vendar pa, da ta železnica ne smé izpodrivati ne železnice „od Zagreba do Karlovca“, ne „od Zemuna do Reke“.

Česka. „Narodni Listi“ pišejo, da ima Farsky uže drugič na svitem pravé podobe Palackega, dr. Rigra, učenega Purkinje in poslanca Sladkovskega.

— Minister Schmerling je v 3. seji prosil, naj se mu dá odpust (urlavb) do začetka februarja. Čehi so glasovali, da bi se mu ne dal, toda nemška stran je premogla. Potem se je bral nasvet Palackega, da se osnuje odbor 9 udov, kateri naj bi presodili, se-li ujemlje zadnji zborni red z diplomom 20. oktobra? Ta nasvet je bilo podpisalo 68 zbornikov. Nemci imajo namreč 40 zbornikov več od Čehov, pa jih je v Češkej samo 1,766.372, a Čehov je 2,925.982.

Galicija. „Presse“ piše, da misle iz deželnega zbora stopiti vsi Rutenci, da zbor petem ne bode mogel nič skleniti.

Srbska. „Pozor“ piše, da se po Srbii zbirajo podpisi knezu Kuzi, ker se prijaznega kaže Srbom.

„Srbske Novine“ pravijo, da se je dogovorila srbska vlada s turško, da Turci, ki so šli iz Srbije, svobodno prodajajo Srbom svoje nepremekljivo blago, ki je v Belem gradu in po družih srbskih mestih.

Ruska. Varšava. Blizu mesta se je bila sešla drhal, da bi ustavila vojaško bránko (rekrutovanje); vojaki so jo pa razpodili, in 50 ljudi priprli.

Podonavski knježevini. Rusi uže spet pošiljajo orožje v Srbijo. Več vóz je prestopilo rusko-moldavsko mejo; reklo se je, da so na vozéh svete podobe.

— Piše se, da knez Kuza zbira vojsko pri Kalafatu; ruski vojaki se pa združavajo v Besarábii.

Francozka. Francozko-italijanska trgovinska zveza se je podpisala 17. dan t. m.

Poznejša poročila pa govore, da zveza še ni podpisana, ampak da se je razdrla zaradi rudnikov na otoku Elbi.

Italija. „Stampa“ govori, da v Turinu se ne jemljó novci (denarji) na pósodo, ker so blagajnice prazne, ampak, da to ukazujejo više politične zadeve, katerih se je nadjati.

Neapolj. Obsledili so Muratov odbor, kteremu so vzeli več jako važnih pisem, tudi eno, ktero je Murat sam pisal.

Rim. Tukaj se napravlja posebno poslopje dalmatinskim, hrvaškim, slavonskim in bosenskim duhovnikom, torej katoliškim južnim Slovanom. Dala je ilirska kongregacija stanovanje in tudi novce za 6 zalog (štipendij); tudi avstrijsko-slovanski vladiké (škofje) za to pošiljajo semkaj novce.

— Neki da se je v Rimu gotovo osnoval vpóren (punitarski) odbor, ki šteje uže 40 udov.

Afrika. Kairo. Namestni kralj je umrl 18. dan t. m.; njegov naslednik je Izmael Paša.

Amerika. Tri dni so se bili pri Morfreesboroughu. Vojskovod Evell poroča: od Morfreesborougha smo se popolnoma v redu pomeknili, in seboj vzeli vse orodje. Zajéli smo 4000 vojakov, dobili in seboj odpravili smo 24 topov in 5000 reči raznega orožja. Vojskovod Bragg je bil nazaj do Schellerville pahnen. Zveznici za-se mislijo, da so izgubili do 7000 ljudi, konfederirci pa 12000. Konfederirci so osvojili soparno ladijo „Virginijo.“

Listnica. Vsem čestitim gg. naročnikom dajemo na znanje, da prvih štirih listov časopisa „Napreja“ nimamo več.

Vredništvo.

Javne prodaje.

D r a ž b e			Imena tistih, katerih posestvo se prodaja	Od kod so doma?	Okrog:
1.	2.	3.			
.	24. jan.	23. feb.	Matija Lenček.	—	Ljubljana.
.	.	24. jan.	Nace Majdič.	z Cerknice.	Planina.
.	.	29. "	g. Martin Treu.	" Brezja.	Lož.
.	26. jan.	23. feb.	Blaž Belič.	" Ljubljane.	c. k. dežel. sod.
24. jan.	24. febr.	24. mar.	Franc Gril.	" Semon d.	Bistrica.
.	.	26. jan.	Jakob in Marija Habič.	" Ljubljane.	c. k. dežel. sod.
.	.	31. "	Valentin Osana.	na Razdrtem.	Senožeče.
.	.	31. "	Janez Šteh.	z Male vasi.	Planina.
.	.	3. febr.	Neža Zvasnik.	" dol. Lakovnic.	Novo mesto.
.	.	9. "	Marija Urh.	" Ljubljane.	Ljubljana.
24. jan.	28. febr.	21. mar.	Matija Pirnar.	" Črnomlja.	Črnomelj.
28. "	"	28. "	Anton Kosmač.	" Trnovč.	Brdo.
30. "	27. "	"	Martin Novak.	" Vinice	Črnomelj.
30. "	"	27. "	Matevž Mesojedec.	" Bruhanje vasi.	V. Lašče.
"	"	"	Janez Lazar.	" Zagorice.	"
"	"	"	Tone Debelak.	"	"
31. "	28. "	28. "	g. Leopold Perše.	" Črnomlja.	Črnomelj.
"	4. mar.	10. apr.	Matevž Bajt.	" Unca.	Planina.

Popotni.

19. januarja 1863: G. pl. Lang iz Rakovnika; g. pl. Vesteneck iz Mirne; g. pl. Sponav in g. Montabelli iz Trsta; g. Molline iz Gradea; g. Hoffmann iz Šneperka; g. Rauch z Dunaja; g. Kalischnig iz Tržiča; gg. Marac in Poppovic iz Broda; g. Kohn iz Varaždina.
20. jan.: G. Friedel iz Bocna; g. Ružizka iz Selovic; g. Delbauro od Križa; gg. Meyer, Schweb in Hanseli z Dunaja; g. Koch iz New-Yorka; g. Schweiger iz Gradea; g. Eisner iz Trsta; g. Skok iz Konjic.
21. G. Elsner iz Tržiča; g. Svetec iz Kočevja; g. Weiss iz Zagreba; g. Blau iz V. Kaniže; g. Ferjan z Bleda.
- Umrlí.**
19. jan. 1863: Venceslav Brezina st. 15 dni.
 20. " Marija Proj st. 88 let.
 21. " Matija Rojic st. 66 let.
21. jan. Nadávek srebru je 115.25.